

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 75 0 К 035039 18 Кжж
Бања Лука, 18.6.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Т.З., због продуженог кривичног дјела превара у служби из члана 349. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 75 0 К 035039 18 Кжж од 21.9.2018. године, након одржане сједнице трећестепеног вијећа, којој су присуствовали републички јавни тужилац Бранко Митровић, оптужени и његов бранилац, адвокат Б.Г. из Б.Л., донио је дана 18.6.2019. године,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе окружног јавног тужиоца из Бање Луке, укида се пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 75 0 К 035039 18 Кжж од 21.9.2018. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 75 0 К 035039 18 Кжж од 21.9.2018. године, која је донесена након укидања првостепене осуђујуће пресуде Основног суда у Мркоњић Граду број 75 0 К 035039 16 К 2 од 19.12.2017. године и након одржаног претреса пред другостепеним судом, на основу члана 298. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени Т.З. је ослобођен од оптужбе због продуженог кривичног дјела превара у служби из члана 349. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС). На основу члана 100. став 1. ЗКП РС, трошкови кривичног поступка су пали на терет буџетских средстава.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио окружни јавни тужилац у Бањој Луци, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка ј) и члана 311. став 2. у вези са чланом 321. ЗКП РС и повреде Кривичног закона по основу члана 312. тачка а) ЗКП РС, са приједлогом да се жалба уважи, преиначи побијана пресуда на начин да се одбије жалба браниоца оптуженог, као неоснована, а уважи жалба окружног јавног тужиоца у Бањој Луци и оптужени огласи кривим за кривично дјело за које се терети оптужницом и изрекне већа новчана казна од оне изречене првостепеном пресудом, уз обавезу накнаде трошкова кривичног поступка или другостепена пресуда преиначи на начин да се одбију све жалбе и потврди

првостепена пресуда или оспорена пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

У одговору на жалбу, у смислу одредбе члана 316. ЗКП РС, бранилац оптуженог је предложио да се жалба тужиоца одбије, као неоснована, и другостепена пресуда потврди.

У сједници трећестепеног вијећа, републички јавни тужилац је изложио жалбу окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, остајући код приговара и приједлога садржаних у образложењу те жалбе. Бранилац оптуженог је изложио одговор на жалбу, које излагање је подржао оптужени.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Оспоравајући правилност и законитост побијане пресуде, у жалби се, првенствено, указује на повреду Кривичног закона из одредбе члана 312. тачка а) ЗКП РС, тврдњом да чињенични опис радње извршења дјела, онако како је дат у оптужници Окружног јавног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТПО 0020003 14 од 04.04.2014. године, а у цјелости прихваћен изреком првостепене осуђујуће пресуде Основног суда у Мркоњић Граду број 75 0 К 035039 14 К од 28.3.2016. године, садржи опис свих битних елемената бића кривичног дјела превара у служби из члана 349. став 1. КЗ РС, за које се оптужени терети том оптужницом.

Цијенећи карактер ових приговора, исти су од приоритетног значаја за остале жалбене приговоре, којима се указује на погрешан став заузет у другостепеној пресуди да је, измјеном оптужнице (након укидања првостепене пресуде од 28.3.2016. године), повријеђен принцип *reformatio in reus* из одредбе члана 321. ЗКП РС, те да, другостепени суд приликом доношења побијане пресуде, није примјенио одредбу члана 294. став 2. ЗКП РС, по којој није везан за приједлог тужиоца у погледу правне оцјене дјела, а то је било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде и тиме починио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. ЗКП РС.

Основани су аргументи из жалбе тужиоца, у прилог тврдњи да је погрешан закључак другостепеног суда да радње оптуженог из изреке побијане другостепене пресуде, не садрже битна обиљежја бића кривичног дјела правара у служби из члана 349. став 1. КЗ РС.

Наиме, у чињеничном опису радње извршења из изреке побијане пресуде (који је идентичан чињеничном опису првостепене осуђујуће пресуде Основног суда у Мркоњић Граду број 75 0 К 035039 14 К од 28.3.2016. године и диспозитиву оптужнице Окружног јавног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТПО 0020003 14 од 04.4.2014. године), описан је начин довођења у заблуду овлаштеног лица ШГ Г. из Ш., да изврши незакониту исплату. Описан је начин на који је оптужени, у својству одговорног лица, као дипломирани инжењер шумарства запослен у ШГ Г. из Ш. и распоређен да обавља послове дознаке у одређеним одјелима тог газдинства у 2012. години, сачинио и потписао евиденције броја остварених радних сати (шихтерица), у којима је неистинито

навео да су, по основу закљученог уговора на одређеним повременим и привременим пословима, у наведеном периоду, радила и лица Л.К. и Д.К., која те послове нису радила, те је „на основу тих фалсификованих шихтерица, које је поднио овлаштеним лицима у ШГ Г., неосновано и незаконито исплаћен“ новчани износ из изреке пресуде тим лицима.

Слиједом наведеног, довођење у заблуду овлаштеног лица да изврши незакониту исплату, као битан елемент бића кривичног дјела превара у служби из члана 349. став 1. КЗ РС, како се то основано указује аргументима из жалбе тужиоца, сасвим је јасно и на довољан начин описано у чињеничном супстрату изреке те пресуде, а касније измјене оптужнице (након укидања првостепене осуђујуће пресуде од 28.3.2016. године), по оцјени овог суда се односе само на прецизирање чињеница у погледу лица у ШГ Г. Ш., којима је оптужени доставио те фалсификоване шихтерице („шефу техничке службе припреме у ШГ Г., који их је прегледао и доставио рачуноводству ШГ Г.), а на основу којих су сачињене исплатне листе и извршена незаконита исплата Л.К. и Д.К., за послове на којима нису били ангажовани у времену релевантном из изреке пресуде.

Осим тога, у једном дијелу тих чињеничних измјена, наведено је да су овлаштена лица у рачуноводству ШГ Г., на основу тих фалсификованих шихтерица „доведена у заблуду“ у погледу лица ангажованих на пословима дознаке, а ради се о Л.К. и Д.К., којима је незаконито извршена исплата. Међутим, ове измјене се односе само на уношење правног термина садржаног у законској диспозицији кривичног дјела превара у служби из члана 349. став 1. КЗ РС, који је, на сасвим јасан и довољан начин описан у чињеничном супстрату изреке првостепене осуђујуће пресуде Основног суда у Мркоњић Граду број 75 0 К 035039 14 К од 28.3.2016. године (и диспозитиву оптужнице), а потпуно конкретизован у правном опису дјела („...подношењем лажних евиденција, тзв. „шихтерица“ довео у заблуду овлаштено лице да изврши незакониту исплату“), тако да не представљају преиначење на штету оптуженог, слиједом чега разматрање забране принципа „reformatio in peius“ из одредбе члана 321. ЗКП РС, а којим се бавио другостепени суд у побијаној пресуди у вези са измјеном оптужнице (обзиром да је само у корист оптуженог изјављена жалба против првостепене осуђујуће пресуде од 28.3.2016. године), у конкретном случају, не показује се потребним.

Цијенећи наведено, основани су аргументи из жалбе тужиоца, у прилог тврдњи да је погрешан закључак другостепеног суда да радње оптуженог из изреке побијане другостепене пресуде, не садрже битна обиљежја бића кривичног дјела превара у служби из члана 349. став 1. КЗ РС, а слиједом тога и они аргументи којима се указује на повреду Кривичног закона, по основу одредбе члана 312. тачка а) ЗКП РС, што је све за посљедицу, у конкретном случају, довело до неправилне примјене одредбе члана 321. ЗКП РС и тиме битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. ЗКП РС.

Ради тога је овај суд, примјеном члана 329. став 1. тачка а) у вези са чланом 333. став 2. ЗКП РС, уважио жалбу окружног јавног тужиоца из Бање Луке и побијану пресуда укинуо, те предмет вратио другостепеном суду на поновно суђење по жалбама тужиоца и браниоца оптуженог, изјављеним против

пресуде Основног суда у Мркоњић Граду број 75 0 К 035039 16 К 2 од 19.12.2017. године.

У поновном поступку, тај суд ће отклонити недостатке на које је указано овим рјешењем, те донијети закониту и правилну одлуку.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић